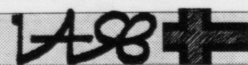

Javnaðarflokkurin

Tjóðveldisflokkurinn gyrdur í brøkur

Tos tjóðveldisflokksins um fólkakvøðu er tokutala, sum skal fjala, at tey ikki vilja fremja eina breiða semju í tjóðskaparspurn-inginum

Tey ásanna, at 50 ára oyðimarkagongd teirra nú sýnist at gerast ein ævinlig oyðimarkagongd.

Í 50 ár hevur Tjóðveldisflokkurinn rópt um loysing, um fullveldi, men onki er komið burturúr.

Tað er ein óreingiligur veruleiki, at tey stig, ið eru tikin á sjálfstýrisleið, eru tikin meðan Javnaðarflokkurinn hevur verið í samgongu - og í flestu førum hevur havt leiðsluna í samgonguni.

Nú ásanna tjóðveldisfólk, at enn einaferð verður tað Javnaðarflokkurinn, ið fer at seta kósina.

Sjálfstýrisslógir

Tað er ikki kreppan og bankamálið, sum er orsök fyri at Javnaðarflokkurinn vil fremja broytingar í ríkis-rættarviðurskiftum okkara.

Í 1981 var á landsfundi avgjørt at fara undir arbeiði at broyta stóðu okkara. Men tað var eisini greitt, at hetta arbeiði í stóran mun fór at snúgva seg um at mykja stóðuna, tí so mong enn ikki høvdu viðurkenti, at heima-stýrisslógir var um at hava

virilvað seg sjálva.

Og longu nú - eftir bert 17 árum - tykist sum tann avgerandi meirilutin av fólkinum tekur undir við hugsanum okkara.

Hetta hevur eisini so liðandi fingið hinar flokkarnar á glið - og í dag siggja vit at teir frá báðum síðum nærkast Javnaðarflokkinum. Og tað fegnast vit um.

Henda skjóta gongd - 17 ár - skal sammetast við 50 ára oyðimarkagongdina hjá Tjóðveldisflokkinum.

Glimmur

Adalmunurin er, at Tjóðveldisflokkurinn vil hava glimurir - grundlógina - beinanvegin, meðan realitetirir kanska kunnu koma aftaná eftir einum áramálið.

Uppskotið hjá Javnaðarflokkinum merkir, at í prinsippinum er alt yvirtikið beinanvegin, meðan veruligu yvirtøkurnar verða framdar so hvørt vit halda tað vera rætt. Men okkum nýtist ikki at spyrja nakran eftir, nær og hvat vit yvirtaka.

Somuleiðis við møgulegari loysing. Sambært uppskotinum um sjálfstýrisslóg kunnu vit loysa, tá vit sjálvi halda tað vera rætt. Men tað skal ein fólkakvøða avgera.

Tjóðveldisuppskotið er tað sama sum at loypa á sjógv og so bara vóna, at man dugir at svimja.

Fólkaatkvøðan sum Tjóðveldisflokkurinn nú sigur seg vilja hava, er lóti. Tí Tjóðveldisflokkurinn sigur samstundis, at tað er atkvøðan í 1946, sum er galdandi fyri ríkisrættarlugu stóðuna - so státt er fólkakvøðan ikki um ríkisfelagsskapin, men bert um orðingar í grundlógini. Sostatt vilja teir framhaldandi nokta øllum okkum, sum ikki høvdu møguleika at luttaka í 1946, rættin at atkvøða um ríkisrættarlugu stóðu okkara.

Bergur P. Dam,
valevni Javnaðarflokksins í Suðurstreymoy

Tað snýr seg um korini hjá vanligu føroyinginum

Fyrst og fremst vilja vit bøta um korini hjá vanligu føroyinginum. Síðani finna vit í tinginum eina breiða semju um tjóðskaparmálið, sum byggir á uppskotið hjá Javnaðarflokkinum um sjálfstýri

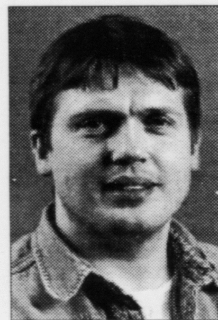
Tað er sjálvsagt rætt, at vit skulu fáa greiðu á ríkisrættarlugu viðurskiftinum, sum við bankamálinum hava fingið eitt álvarsligt skot fyri bógvinn.

Hetta málið hevur sannført so gott sum allar føroyingar um, at neyðugt er við broytingum, um enn øll ikki eru samd.

Nøkur eru, sum als ongar broytingar vilja hava. Men hesi eru fá. Onnur eru, sum vilja hava rættuliga viðgongdar broytingar - loysing beinanvegin, men hesi eru eisini fá. Størsti parturin av føroyingunum ynskir broytingar, sum føra til økt sjálfstýri.

Hetta er eisini mál okkara, og haldi eg, at uppskotið um sjálfstýrisslóg er góður karmur at arbeiða út frá, tí tað er av so alstórum týðningi, at tað verður í Føroyum, at vit finna semjuna. - Tí tað eru vit, sum skulu gera av framtíðarstóðu Føroya.

Men í øllum hesum tósi-

urúrsigld.

Javnaðarflokkurinn ætlar ikki at vinna valið við at tosa harðast um sjálfstýri. Javnaðarflokkurinn ætlar at vinna valið við at vísa á, at vit vilja reka ein politikk, har menniskjað verður sett í hásæti, har vit hugsa um stóðuna hjá tí einstaka menniskjanum. Vit sveima ikki yvir veruleikanum - tað eru hóast alt korini hjá meiniga føroyinginum, sum eru avgerandi fyri, um vit kenna okkum sum fræls menniskju ella ikki.

Men sjálfstýrinum arbeiða vit fyri. Vit eru sannførd um, at tað nýggja tingið er mannað, feruttan iva at bera til, at flestu flokkar draga somu línu í tjóðskaparmálinum. Tá fara vit at finna eina breiða semju, sumuttan iva fer at byggja á uppskotið hjá Javnaðarflokkinum um um sjálfstýri.

Eiríkur Lindenskov
Javnaðarflokkurinn

Tjóðveldisflokkurinn

Jolly Time og vinnupolitikkur

Fert tú ein føroyskan handil, so kanst tú keypa hálvan annan litur av Jolly Time-sodavatni bílgari enn danskt sodavatn. Tað er nú ikki so galið, tí vanligu verður framhildið, at landið er so lítið og fáment, at vit klára ikki at fylgja við.

Einn nærri kanning hevði óivað víst, at tað eru fleiri viðurskifti, ið eru orsökini til, at Føroya Bjór er ført fyri at selja sodavatn, ið er bæði bíligt og gott. Men eg hugsi, at ein sera týðandi orsök liggur so langt afturi í tíðini, at hon er gloymd. Tað er Marshall-hjálpin. Marshall-hjálpin, - tað var hampuligur ein posi av pengum, sum USA sendi fyri at endurreisa Europa; Føroyar fingi so ein brotpart burtur av danska partinum, eitt nú bjórfyrirtekan í Klaksvík.

Og hvat hevur so Marshall-hjálpin við dagsins politikk at gera? Jú, Føroya Bjór brúkti Marshall-meningarhjálp-

ina til at gera fløgur í spildurnýggjar maskinur og ein nýggjan bygning. So tá ið nýggja bryggjaríð varð tikið í nýtslu í 1954, so var tað so framkomið, sum tað kundi vera eftir tíðini meti. Síðani er útgerðin endurnýggjað fleiri ferðir og bryggjaríð er framvegis toppmodernað.

So mikið stóð Føroya Bjór-leiðsluni pára greitt, at Marshall-peningur var eingangs; har kom ikki meira, og tí mátti hann nýtast við skili og við framtíðini fyri eyga! Útbyggingar og endurnýggjar eftir 1954 eru sostatt grundaðar á góðan rakstur við stóði í Marshall-fløguni. Eingin almenn króna hevur verið uppi.

Tíverri er Føroya Bjór-sagan ikki tann, sum er mest vanlig, tá ið vit tosa um føroyskt vinnulív. Í sjefti- og áttatiárunum hevur rakstrarstuðul verið eitt alt ov vælent fyrbrigdi, sum vinnulívið hevur tikið sum

givið. Og tað gekk, sum tað mátti: Tað gekk til tað ikki gekk meira.

Vinnulívspolitikkurin hjá Tjóðveldisflokkinum er, at vit skulu hava eitt sterkt vinnulív. Eitt vinnulív, har góð hugskot verða til veruleika og kasta nógv av sær til tey, sum hava lagt orku í. Eisini okkara felags kassar hjá landi og kommunum, so vit kunnu hava eitt sterkt og trygt samfelag.

Og partur av tí, sum fer í landskassan, skal koma vinnulívinum beinleiðis til góðar. Og her eiga royndirnar av Marshall-meningarhjálpini til Føroya Bjór at verða havdar í huga. Tjóð-

Bóndafangaður

Tað var ikki sørt, at eg kendi meg bóndafangaðan í valsendingini í Sjóvarpinum sunnukvøldið. Eg varð biðin um at vera við í einari sending við evninum:

»Búskaparlaga stóðan. Her verður m.a. nomið við, hvønn iløgupolitikk flokkarnir mæla til, og hvørjar raðfestingar ein komandi fjggjarlóg eigur at hava.«

Sum tað skilst, var hetta ein evnissending um búskap, og tí kom tað dátt við, at stórar partur av tíðini fór til at umrøða almannamál.

Her er eisini so mangt lógið, sum vekir illgruna, ið

mær ikki dámar. Javnaðarflokkurinn hevur leikað í um,

at SvF ikki hevði eina sending um heilsu- og almannamál. Á teirra vallistum eru minst tríggir fyrrverandi landsstýrismenn í hesum málum.

Flokkurinn sendir tann seinasta av teimum trimum í SvF at røða um búskaparmál. Og tá hann er komin at sita, verða almannamál tikin fyri.

Eg veit sjálvandi ikki, um nakað samanhang er millum øðina í Javnaðarflokkinum og innihaldsbroytingina í sendingini. Men lógið tykir tað mær.

Eg haldi, at SvF átti at givið búskapinum tað rúm, sum 7 min. til hvønn flokk kundu rokkið til.

Harafrat kundi SvF gjørt eina sersending um almannu- og heilsuál. Tjóðveldisflokkurinn hevur ein fult so greiðan og kanska enná miðvísari politikk á hesum øki enn aðrir flokkar og er fúsar at víðgera evnið væl og virðiliga, tá tað er á skránni.

Finnbogi Ísakson

Ólavur Waag-Høgnesen
Tjóðveldisflokkurinn.